



# Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

PAŹDZIERNIK 2008 r.

ISSN 1732-6885

Na podst.: [www.opoka.org.pl](http://www.opoka.org.pl) i [www.ekai.pl/serwis](http://www.ekai.pl/serwis)

## PAŹDZIERNIK MIESIĄCEM RÓŻAŃCA

Jakie były początki znanego wszystkim różańca? Pierwsi chrześcijanie, by łatwiej zapamiętać liczbę wyznaczonych do odmawiania modlitw, posługiwali się palcami. Potem wykorzystywano w tym celu kamyki, robiono węzłki lub nawlekano na sznurki kawałki drewna. Aż w końcu pojawił się już ten nam znany różaniec. Najstarszy (z VII w.) znaleziono w grobie św. Gertrudy z Nivelles, był to sznurek, na który nawleczono kulki. Jednakże tamten pierwszy zaginął a najdawniejszy z zachowanych różańców pochodzi z XIII w.

Interesujące są również hipotezy dotyczące pochodzenia samej nazwy „różaniec” (rosarium). Jedna z nich wskazuje na legendę o cystersie, któremu Maryja objawiła, że zamiast wieńca kwiatów składanego u stóp jej figury, może składać „wieniec róż” (niem. Rosenkranz; róża – kwiat symbolicznie związany z Bogurodzicą) w formie wielokrotnej modlitwy Ave Maria.

Od XV wieku rozkwitają także bractwa różańcowe, pod płaszczykiem opieki Maryi gromadzą się licznie duchowni i świeccy. Zaczyna się rozpowszechniać legenda o św. Dominiku, który otrzymał, podczas objawienia, od Maryi sznur różańcowych pereł jako broń w duchowej walce z herezją. Stąd przez długi czas powstanie różańca kojarzono właśnie z postacią tego świętego i to właśnie jego nazywa się ojcem różańca, mimo że różaniec w obecnej formie ustalili (w XV w.) dominikanin, bł. Alanus. Nazwał on różaniec „psalterzem Maryi”. Ustalił liczbę 150 Pozdrowień Anielskich, które podzielił na dziesiątki rozpoczynające się Modlitwą Pańską. W XVI w. ustalono 15 tajemnic (określanych mianem miniaturowej Biblii) i podzielono je na 3 części. Oficjalnie jednolity Różaniec Najświętszej Maryi Panny zatwierdził papież (też dominikanin) św. Pius V w 1569 r.

Na różańcu modli się, zalecając go jednocześnie innym, wielu papieży, między innymi Leon XIII, bł. Jan XXIII, Paweł VI i Jan Paweł II, który w liście „Rosarium Virginis Mariae” („Różaniec Panny Maryi”) z 2002 r. uzupełnienia modlitwę różańcową przez dodanie rozważań tajemnic światła.



Dlaczego jednak to właśnie październik stał się miesiącem różańcowym? Odpowiedzi na to pytanie należy szukać ponownie w XVI wieku. Kiedy to w 1571 r. olbrzymia flota turecka wyruszyła na podbój Europy, a żadne chrześcijańskie państwo nie było w stanie stawić jej czoła. Siły tureckie były tak ogromne, iż zdawało się, że to nie okręty, a całe olbrzymie miasta wypłynęły na otwarte morze w pobliżu Lepanto w zatoce Korynckiej. Sułtan turecki był pewien zwycięstwa. Mówił, że z bazyliki św. Piotra zrobi stajnię dla swych koni. Wtedy papież Pius V zarządził wielką błagalną modlitwę różańcową. Żołnierze przystępowali do sakramentów i przygotowywali się do bitwy przez trzydniowy post i właśnie

modlitwę różańcową. Hasłem do walki były słowa: „Królowa Różańca Świętego”. Na sztandarze zawieszono ogromny różaniec. W całej Europie zorganizowano procesje różańcowe. Szczególnie uroczysta była procesja w Rzymie, śpiewano wówczas różaniec i niesiono przez ulice obraz Matki Bożej. I wtedy, wbrew oczekiwaniom wojskowych – 7 października niewielka flota hiszpańska i wenecka odniosły ogromne zwycięstwo nad flotą turecką. Stało się jasne, że była to interwencja Matki Bożej. Papież Pius V zdecydował, że fakt ten nie powinien być zapomniany i ustanowił święto Matki Bożej Zwycięskiej, które potem papież Grzegorz XIII zmienił na święto Matki Bożej Różańcowej. Znany nam dzień świętowania – przypadający 7 X, ustalił dopiero Pius X w 1913 roku. Tak to tamto XVI w. zwycięstwo uczyniło z października miesiąc różańcowy. Kościół w tym czasie szczególnie zaleca tę prostą i zarazem głęboką modlitwę.

opracowała: **Barbara Kwaśnicka**

Urszula Ledóchowska

### Zdrowaś Maryjo!

*Ty w struny serc ludzkich*

*Coraz nowymi uderzasz dźwiękami,  
Cicho, kojąco – jak tchnienie wietrzyka,  
Silnie, boleśnie, ze drżeniem i łzami!*

*Odtąd świat cały z ufnością powtarza:  
Zdrowaś Maryja!*

*Zdrowaś Maryja!*

*W tym cudnym akordzie*

*Wznoszą się ciche ku niebu serc jęki,  
Prośby pokorne, błagania żałosne,  
Łzy szczerzej skruchy, gorącej podziękii.*

*Odtąd świat ze łzami powtarza:*

*Zdrowaś Maryja!*

## II ROCZNICA POŚWIĘCENIA NASZEGO KOŚCIOŁA

### Kiermasz to uroczystość rocznicy poświęcenia kościoła

W ciągu roku są dwa szczególne dni, ważne dla każdej świątyni: dzień jej patrona oraz rocznica poświęcenia. Dzień patrona jest odpowiednikiem ludzkich imienin. W tym dniu w danym kościele obchodzona jest uroczystość odpustowa, gdyż po spełnieniu odpowiednich warunków można uzyskać wtedy odpust zupełny. Dzień poświęcenia kościoła jest analogią do przyjęcia przez człowieka sakramentu chrztu świętego. Przez chrzest człowiek staje się dzieckiem Bożym. Kościół przez poświęcenie staje się budynkiem przeznaczonym wyłącznie do służby Bożej. Odtąd nie może służyć żadnym świeckim celom. 21 października 2006 roku przeżyliśmy poświęcenie naszego kościoła. Każdego roku w ten dzień i w sąsiednią niedzielę będziemy na nowo przeżywać tę uroczystość, jakby rocznicę chrztu świętego kościoła.

Dlatego kiermasz jest okazją do refleksji nad wiernością naszej drodze rozpoczętej sakramentem chrztu świętego. Czy ta wierność prowadzi nas do Chrystusa na Eucharystię, do przyjęcia sakramentów świętych, na nauki rekolekcyjne, na różaniec, roraty, Drogę Krzyżową, nabożeństwa majowe, na osobistą modlitwę?

Druga rocznica poświęcenia kościoła jest to zarazem podpowiedź, iż kościół jest własnością każdego z nas i my mamy prawo się nim cieszyć, ale też obowiązek brać na siebie odpowiedzialność za jego utrzymanie. Przy



tej okazji serdecznie dziękuję wszystkim, którzy dbają o potrzeby kościoła. Dziękuję za wszelkie ofiary, a zwłaszcza za te tegoroczne na ławki. W tym roku jeszcze listopadowa zbiórka będzie na nie przeznaczona. Dziękuję tym, którzy systematycznie przez konto bankowe lub w pierwszą czy w trzecią niedzielę miesiąca wspomagają funkcjonowanie parafii. Tak naprawdę przy wzroście wszystkich opłat, a zwłaszcza tych za energię i ogrzewanie, te ofiary

pozwalają pokrywać koszty funkcjonowania kościoła i parafii.

Bóg zapłać wszystkim ofiarodawcom!

Rocznica poświęcenia kościoła to też refleksja nad faktem, iż kościół jest wiekopomnym świadkiem wiary przelotemu tysiącleci. Jest świadectwem wiary wiernych tutaj i teraz mieszkających. Obecne pokolenie wybudowało kościół niewątpliwie dla siebie, ale jest to zarazem jego dar dla przyszłych pokoleń. Niech, więc każde następne młode pokolenie przejmuje ten dar z wielką godnością i odpowiedzialnością.

ksiądz proboszcz

## DOŻYNKI PARAFIALNE

Pomimo, iż nasza parafia jest typowo miejską, w tym roku w niedzielę 14 września o godz. 11.30 została odprawiona msza św. „dożynkowa” w intencji działkowców, o Boże błogosławieństwo dla ich pracy na roli i o obfite plony.

Prezbiterium kościoła w tym dniu zostało udekorowane w nietypowy sposób kwiatami, warzywami i owocami wyhodowanymi i przyniesionymi przez działkowców.

tekst: Tadeusz Kucharski  
zdjęcia: Urszula Bogaczek

## I ROCZNICA BEATYFIKACJI MARIII LUIZY MERKERT

Przed rokiem, 30 września, cała nasza diecezja przeżywała beatyfikację Marii Luizy Merkert.

Rocznica tego wydarzenia była okazją do wyrażenia wdzięczności Bogu za dar beatyfikacji poprzez uczestniczenie w uroczystościach religijnych i kulturalnych przybliżających życie i działalność błogosławionej.



Postać Marii Merkert, mimo upływu lat, jest ciągle żywa i aktualna. Przesłanie, jakie pozostawiła, to wołanie o miłość Boga i bliźniego. Podejmowała posługę nawet w najtrudniejszych warunkach, zachęcając swoje córki duchowe, by czyniły podobnie: „Proszę was, abyście z miłością i cierpliwością pielęgnowały chorych. Jesteśmy bowiem przynaglani, by pokazać, że chcemy wszystkim czynić wiele dobra i wszystkich kochać w Bogu.” Służyła Mu w ubogich, chorych, najbardziej potrzebujących, zgodnie ze słowami Chrystusa: „*Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili*” (Mt 25,40).

Wspomnienie Marii Luizy Merkert przypada w dniu 14 listopada.





## MISYJNY PROGRAM EDUKACYJNY „DAĆ IM NADZIEJĘ” – część II

W gazetce parafialnej w miesiącu wrześniu zostały przedstawione szczegóły dotyczące misyjnego programu pomocy edukacyjnej.



Madeline Ouedraogo Rosmata Maudo

Przyjście z pomocą tym najbardziej potrzebującym i najbiedniejszym, to wielki dar serca, który zobowiązali się podjąć uczniowie Zespołu Szkół Miejskich nr 1 wraz z dyrekcją i nauczycielami. Pokrywają oni koszty nauki i zaspokajają podstawowe potrzeby 6 dzieci pochodzących z diecezji Kaya w Burkina Faso.

Burkina Faso – dawna nazwa Górna Wolta, to jedno z najbiedniejszych państw świata. Położone w Afryce Zachodniej nie ma dostępu do morza. W 1984 roku prezydent tego kraju Thomas Sankora nadał mu nową nazwę, oznaczającą „kraj prawych ludzi” w językach mossi i diulu, będących głównymi rdzennymi językami kraju. Burkina Faso

to dawna kolonia francuska, która swoją niepodległość uzyskała w 1960 roku. Stolicą kraju jest Wagaduga. Religie dominujące to chrześcijaństwo i islam.

Kraj ten zamieszkuje 2 mln chrześcijan, z tego 1,5 mln to katolicy.

Parafia, z której pochodzą „nasze dzieci” obejmuje obszar 667 km<sup>2</sup>. Na jej terenie znajdują się 44 wioski z 13 miejscami kultu niedzielnego. Jest ona zamieszkała przez ok. 70 tys. mieszkańców, z których 3750 to katolicy, a pozostałą część stanowią muzułmanie i animiści, czyli wy-

szkoły są płatne, a koszt nauki zależy od poziomu szkoły. Szkoły diecezjalne są szkołami dwujęzycznymi, znaczy to, iż małe dzieci, w pierwszych latach nauczania mają lekcje w ich języku ojczystym (moore), aby następnie stopniowo przejść na oficjalny język kraju, którym jest francuski. Mimo wielkiej troski i nakładów ze strony diecezji nie wszyscy mogą pójść do szkoły. Dlatego też, dla tych, którzy już są starsi, diecezja organizuje kursy dla analfabetów, aby nawet osoby starsze mogły nauczyć się przynajmniej czytać i pisać.

Z radością informujemy, że od dzieci, którym daliśmy możliwość edukacji, otrzymaliśmy własnoręcznie napisane listy. Zostaną one przetłumaczone i przedstawione w kolejnym numerze gazetki parafialnej.

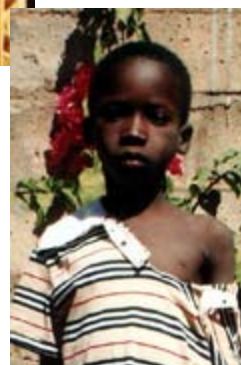
mgr **Barbara Rycharska** – nauczyciel odpowiedzialny za realizację projektu w Szkole Podstawowej nr 19



Issabelle Bangre



Bruno Zabre



Antoine Sawadogo



Ive Ouedraogo

znawcy tradycyjnych religii afrykańskich. W diecezji Kaya 23% dzieci i młodzieży ma możliwość pójścia do szkoły. Problemem jest brak szkół, które znajdują się tylko w większych skupiskach ludzkich, co sprawia, że dzieci z odległych wiosek nie mogą się do nich udać. Inny problem, to ogromna bieda ludzi oraz to, że

## PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

### Październik

- 20 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych – III poniedziałek m-ca.  
 21 18.00 Msza św. w intencji Wspólnoty Krwi Chrystusa  
 25 9.00 Msza św. z okazji jubileuszu Szkoły Podstawowej nr 9.  
 18.00 Msza św. w intencji Apostolatu „Margaretka”.  
 26 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach za żyjących.

### Listopad

- 1 **Wszystkich świętych** – msze św. w porządku niedzielnym.  
 2 **Dzień zaduszny** – msze św. w porządku niedzielnym – za wypominanych.  
 3 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych – I poniedziałek m-ca.

- 6 18.00 Msza św. w intencji rodzin naszej parafii,  
 – Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – I czwartek m-ca.  
 7 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.  
 11 **90. Rocznica Odzyskania Niepodległości**  
 10.00 Msza św. w za Ojczyznę.  
 16 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach za żyjących – I niedziela m-ca,  
 – Msza św. w intencji HDK

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47–232 Kędzierzyn–Koźle 12.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

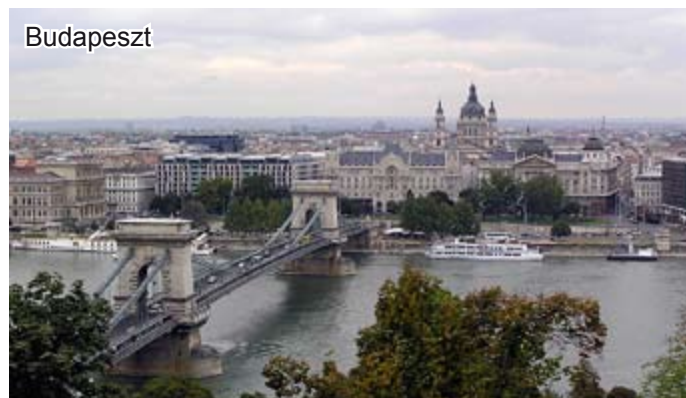
Strona internetowa: www.duchaswietego-kk.pl

ISSN 1732-6885

**Zapraszamy do współpracy**



Nitra



Budapeszt

## PIELGRZYMKĄ DO NADDUNAJSKICH STOLIC: BRATYSŁAWY I BUDAPESZTU

Mszą św., odprawioną w naszym kościele w środę o godz. 6.00, rozpoczęliśmy nasze naddunajskie pielgrzymowanie.

Pierwszym etapem naszej podróży była słowacka miejscowość Rajecka Lesna, gdzie odwiedziliśmy Betlejem Słowackie – piękną ruchomą szopkę wyrzeźbioną w drewnie. Następnie zobaczyliśmy katedrę św. Emmerama, zamek z muzeum diecezjalnym i kompleks klasztorny pijarów w Nitrze. Miasto to w czasie pielgrzymki na Słowację, w 1995 r., odwiedził papież Jan Paweł II. Na nocleg dojechaliśmy do Bratysławy.

Drugi dzień w całości poświęcony był zabytkom tego miasta. Zwiedzaliśmy starą część Bratysławy: zamek pięknie położony nad Dunajem, katedrę św. Marcina, Stare Miasto, a w jednym

z małych kościółków uczestniczyliśmy we mszy św. odprawianej przez księży Stanisława i Edwarda Bogaczewiczów.

W następnym dniu, zanim udaliśmy się do Esztergomu – kolebki katolicyzmu na Węgrzech, uczestniczyliśmy we mszy św.. W Esztergom zwiedziliśmy piękną bazylikę – czwarty co do wielkości kościół na świecie – mogliśmy zobaczyć skarbiec katedralny lub wspiąć się na kopułę (400 stromych schodów), z której roztaczał się piękny widok na miasto i zakole Dunaju. Dalsza trasa doprowadziła nas do Szentendre – małego uroczego miasteczka, gdzie zwiedzaliśmy prawosławną cerkiew oraz muzeum marcepanu i muzeum wina. Na nocleg dojechaliśmy do Budapesztu

Czwarty dzień pielgrzymowania rozpoczęliśmy uczestnictwem we mszy św. sprawowanej w grocie u podnóża Góry Gellerta, gdzie znajduje się kościół, którym opiekują się ojcowie paulini. Potem oglądaliśmy budynek parlamentu i opery, a po spacerze po wyspie Małgorzaty, plac Milenijny, następnie w czasie wolnym mieliśmy do wyboru: kąpiel w basenach z wodami termalnymi, zwiedzanie Muzeum Sztuk Pięknych, lub ZOO. Okazało się, że każdy był zadowolony ze swojego wyboru. Obiadokolację z programem

folklorystycznym spożywalimy w licznym towarzystwie Polaków z innych pielgrzymek lub wycieczek, a po niej podziwialiśmy z Góry Gellerta piękny widok rozświetlonego miasta.

W niedzielę – ostatni dzień pielgrzymki, po mszy św. wjechaliśmy na Górę Gellerta, skąd roztaczał się, tym razem dzienny, jeszcze ciekawszy widok Budapesztu, przeciętego wstęgą Dunaju. Z Góry Gellerta szlak pielgrzymki prowadził nas poprzez Baszty Rybackie, Stare Miasto, wzgórze zamkowe i zamek. Ostatnim obiektem, jaki zwiedziliśmy, była katedra św. Stefana, która swoim ogromem i pięknem wywarła na nas duże wrażenie.

W godzinach popołudniowych udaliśmy się w drogę powrotną do domu.

W tym miejscu chcemy podziękować naszym księżom za inicjatywę zorganizowania pielgrzymki i ich duchowe przewodnictwo, panu Markowi Skrzydło z Biura Turystyczno-Marketingowego „Marek” za świetną organizację, pilotowi, panu Łukaszowi Baranowi, za zaangażowanie, troskę i opiekę oraz panom kierowcom Markowi i Krzysztofowi za bezpieczną jazdę i mistrzowskie prowadzenie autokaru.

**Wanda i Tadeusz Kucharscy**  
zdjęcia: T. Kucharski



Betlejem Słowackie



Bratysława



Esztergom



Budapeszt